

Manifest Sense of Place:

Waar we voor staan

Sense of Place is een culturele ontwikkelorganisatie die door middel van kunst- en ontwerpprojecten het unieke karakter van het Waddengebied wil verbeelden en versterken. Samen met bewoners en het landschap vertellen we het verhaal van het Noorden. Het zijn vaak rijke, gelaagde processen met veel verantwoordelijkheden, waarbij alle partijen gelijkwaardig samenwerken: de makers, de bewoners, de opdrachtgever en het landschap. Dit manifest dient als handvat en inspiratiebron voor alle betrokkenen. Om te informeren, te prikkelen en enthousiasmeren bij het maken van plannen en het realiseren van projecten.

1.

Eerst geloven, dan zien.

Neem de tijd om te mogen dromen.

Voorafgaand aan elk Sense of Place-project zorgt de kunstenaar voor een goed gesprek waarbij alle lokale betrokkenen tot een gedeelde droom komen. Het is de stap vóór het praktische denken, waar het gaat om de verbeelding, het zien van mogelijkheden, het delen van enthousiasme en het vormen van een gezamenlijke intentie.

2.

Dat wat er al is.

Neem de tijd om de omgeving te leren kennen.

Iedere kunstuiting in de openbare ruimte is een uitnodiging om de dingen op een tot de verbeelding sprekende manier te bekijken of te ervaren. Vertraag en stel je open voor de plek en luister naar zijn bijzondere verhalen. Een Sense of Place-project geeft de omgeving de aandacht die ze verdient. Het verleidt je om de plek goed in je op te nemen, die beter te zien, te horen, te ruiken of te voelen.

3.

Plaats bepaald.

Zorg ervoor dat ieder project precies en alleen maar hier gerealiseerd kan worden en daarmee een haast vanzelfsprekend onderdeel wordt van het landschap.

Een Sense of Place-project wordt nauwkeurig afgestemd op de unieke kenmerken en context van de omgeving. De locatie is inspirator en leermeester. Ieder project wordt een bestemming in het landschap en een plek voor verwondering en reflectie.

4.

Het landschap is vloeibaar.

Erken dat iets niet voor altijd is. Landschappen kunnen, mogen en moeten soms zelfs veranderen.

Alles is in beweging en onderhevig aan verandering. Je kan dat krampachtig proberen tegen te houden of met de stroming meegaan. Net zoals er ooit mét het water en het getij geleefd werd. Ook een kunstwerk mag meebewegen en net als het landschap onderdeel worden van de transitie die zich binnen het landschap voltrekken. Omarm de verandering en de vergankelijkheid.

5.

Landschap – Mienschap – Verbondenheid

Waarborg de betrokkenheid van mensen uit de omgeving.

Zonder *dit* landschap geen mensen, zonder mensen niet *dit* landschap. Zorg dat de lokale gemeenschap betrokken is bij de projecten en het gevoel heeft dat deze kunstwerken ook voor en van hen zijn.

Er wordt weleens gesproken van transitiepijn, de moeite die mensen kunnen ervaren bij ingrijpende veranderingen van hun vertrouwde, natuurlijke omgeving. Wij willen zoeken naar 'transitieplezier': het

speels, ruimdenkend, betrokken aftasten van dat wat komen gaat. Hoe kan kunst ook bijdragen aan een nieuw 'verbond' tussen cultuur en natuur?

6.

In vertrouwde handen.

Zorg binnen een project voor duurzame inzet van alle betrokkenen.

Het realiseren van kunst in de openbare ruimte is vaak een gemeenschappelijk proces tussen overheid, organisatie, lokale bewoners en kunstenaars. Creëer een respectvolle, inclusieve werkomgeving waarbinnen eenieder zijn of haar rol met verve kan vervullen. De dynamiek en het gevoel van gedeeld eigenaarschap dat kan ontstaan heeft grote waarde.

7.

Het kost wat. Maar dan heb je ook wat.

Besef en erken dat kunst ontwikkelen in de openbare ruimte veel tijd, geld en inspanning vergt.

Een verandering aanbrengen in het landschap, in onze leefomgeving, is niet alleen een technische opgave van jewelste, maar boven alles een culturele daad. Schat de dingen op waarde. Doe dat ook wat betreft de tijd, de inspanning en het geld die ermee gemoeid gaan. Het gaat om grootse processen waarvan de impact zichtbaar zal zijn. Een kunstwerk in het landschap kan aanmoedigen om na te denken over maatschappelijke kwesties, geschiedenis, erfgoed, ruimtelijke kwaliteit en uitnodigen om vanuit een ander perspectief naar het reeds bestaande te kijken

8.

Doe het. Het kan. Hou vol.

Herinner elkaar aan de gezamenlijke droom.

Denk groot en laat je niet tegenhouden door regelgeving. Heb de moed de ander uit te nodigen om buiten de lijntjes te kleuren en open te staan voor onverwachte verrassingen. Vertel dat verhaal of realiseer het project waarvan we nog niet wisten dat het gewenst is. Tegen de stroom in, struikelend, stotterend, met lef en de moed der onzekerheid. Doe het. Het kan wél.